

הפקדתי שומרים לעידוד וחיזוק מצוות הלוואה

4

אני ואחי - תאומים זהים

אני ואחי תאומים. לא סתם תאומים - תאומים זהים. דומים כמו שתי טיפות דבש. כך היו אומרים כולם.

כשהיינו ילדים קטנים, לא היה ניתן להבחין בהבדלים הדקים שבינינו. כולם היו מתבלבלים. גם הדודים והשכנים הכי קרובים אבדו את הביטחון. כל פעם שאלו מחדש, אתה זה מוטי או מני.

עם הזמן פתחנו גם אנחנו תחביב לבלבל את המבולבלים. גם אם קראו לי בשמי האמיתי - מוטי, הייתי משיב 'אני מני'. היה זה משעשע לראות את התגובה והתסכול. לשמוע שוב עד כמה אנחנו דומים. היו ששאלו אם אנחנו בעצמינו מזהים בכל בוקר את עצמינו. מי הוא מוטי ומי הוא מני...

גם היום, כשאנו מבוגרים, בעלי זקנים באורכים מעט שונים, עדיין מתקשים להבדיל בינינו. אחד המעמדות שאני פחות אוהב, כשאנחנו מתפללים יחד באותו בית כנסת. אני חש איך המבטים ננעצים בנו. אנשים בוחנים אותנו ומנסים לזהות את ההבדלים.

לא אחת ניגשים אלי אנשים שאני כלל לא מכיר, ומחילים לשוחח איתי כאילו אני אחי, הם לא מזהים. בעבר הייתי מעמיד אותם על טעותם. כיום, אם זו שיחה סתמית, אני מנהל אותה כאילו אני אחי. צברתי מיומנות בזה. מה נשמע הכל בסדר ב"ה. מה העניינים אתך? והוא משיב, אני מנסה לתמך לפי התשובה. על פי רוב התוצאה לא רעה... נמאס לי לתקן את האנשים.

לאחרונה אחי חיתן את בנו. נגשו אלי אנשים רבים לאחר מזל טוב. חשבו שאני אב החתן. לך תשכנע אותם שאני רק האח התאום. מצאתי פתרון. הסרתי את הכובע. היה זה רמז ברור לכל מי שידע שאנחנו תאומים שאני הוא רק התאום.

כמה שאנחנו דומים חיצונית, כך אנו שונים פנימית.

אחי הוא ה'זרמן'. איש מרתק, נעים שיחה, חברמן, מוכשר, כריזמטי, בעל אישיות כובשת. אני קצת פחות מהכל. יותר כבד, יותר עמקן. בילדות, לא שמתי לב להבדלים. הפעם הראשונה שחשתי על בשרי את עוצמת ההבדל, היה זה בתקופת הבחירות, הזמנתי אותו לשובות אצלינו בישיבה הגדולה בה למדתי.

אי אפשר להאמין איך בשעות ספורות לא היה מי שלא ידע על נוכחותו בישיבה. הוא הפך לשיחת היום, היה במרכז העניינים. במהלך השבת הספיק להחליף מילה עם מאות בחורים. קיבלתי כל כך הרבה מחמאות על האח ה'מוצלח' שלי. המסר שנשב בין כל המגיבים. כידוע, בכל תאומים, יש את ההוא שיותר, ואת האחר שפחות. אין ספק - הוא היותר...

שוני נוסף בינינו, יתכן ונובע מאותו הבדל באישיות, הוא ההתייחסות לכסף.

הנה לדוגמא. מה עשינו עם הכסף שקיבלנו כמתנה בבר מצווה המשותפת שעשו לנו. סכום המתנות היה זהה - תאומים או לא?

אני הפקדתי את הכסף בגמ"ח השכונת. כהמלצת אבי. אך אחי רצה לרכוש 'מכונת כתיבה'. מוצר שכיום היסטורי לגמרי, אך בזמנו, טרם היו מחשבים ומדפסות ביתיות, היה זה שיא הקידמה. למי שלא מכיר, מדובר במכונה משוכללת בעלת מקלדת מכנית, בכל לחיצה על מקש מתרומם ברזל עליו מוטבעת האות המבוקשת, כך ניתן היה להדפיס מכתב.

כמה שאבי ניסה לשכנע אותו לרדת מהרעיון, כך הוא התעקש יותר. לדבריו, יוכל לכתוב את כל חידושי התורה שלו, והרבה רעיונות שיש לו בראש. מי ניצח - כצפוי, בעל המאה שהינו גם בעל הדעה. אכן קנה את

המכשיר. אחרי כמה ימי התלהבות ראשוניים המכונה עמדה ללא שימוש. לאחר שנה שנתיים החלו להכנס המחשבים, ומהר מאוד המוצר הפך מיושן ולא רלוונטי.

כשהחלנו ללמוד בישיבה, סבי ז"ל שהיה בעל אמצעים, שלח לנו מידי שבוע 40 ₪. באותם ימים היה זה סכום משמעותי ביותר. רק בשביל לסבר את האוזן. ארטיק קרח, היה עולה 10 אג'. נסיעה באוטובוס 40 אג'. קופסת סיגריות שקל וחצי.

מה אני עשיתי עם הכסף. רכש פריטים נצרכים כמו דפי דפדפת, שמפן, בטריות. את הנסיעות לישיבה הייתי מממן מכסף זה. ואת היתרה שהיתה נאה ומכובדת, מיותר לציין, הפקדתי בגמ"ח של הישיבה.

ומה אחי עשה עם כסף זה, נראה לי שהוא בעצמו לא ידע. על פי רוב, סגר את החובות... תמיד היה רעב, האוכל בישיבה לא היה טעים ומזין, הוא היה חייב לעיתים מזומנות לרכוש פלאפל או פיצה. צבר מומחיות גדולה בהבדלים בטעמים שבין שווארמה בגלגל לבין סטייק על האש. שלא לדבר על ממתקים וחטיפים מכל הסוגים והמינים, טיולים ומשחקים שונים. כל פעם שיצאה קלטת מוזיקה חדשה, הוא היה הראשון שרוכש.

לרגל יום ההולדת ה-14 קיבלנו מתנה מהסבא, סכום של 200 ₪ כל אחד. כבר למחרת אחי הגיע הביתה עם טייפ 'דאבל קסט' שרכש בסכום של 300 ₪. באותם ימים היה זה שיא השכלול. לא היה מאושר ממנו. הסביר לי איך ניתן להעתיק מקלטת לקלטת בהקלטה פנימית באיכות גבוהה. ביקש ממני להשתתף איתו ברכישה בסכום של 100 ₪. הסכמתי. נתתי לו בשמחה. אבל זה היה יותר בשבילו. אני הסתדרתי נהדר גם בלי זה.

כשהגענו לגיל 20, סבא נתן לנו מתנה בסכום של 2,000 ₪. הוא ביקש שנשקיע את הכסף בבורסה. אולי יצטברו לנו רווחים לקראת הנישואין שלנו. הן בן עשרים לחופה...

הלכנו יחד, אני ואחי, לסניף הבנק, פתחנו חשבון השקעות נפרד לי ולאחי. הפקיד הציג בפנינו את אפשרויות ההשקעה המגוונות. אני בחרתי באפשרויות היותר סולידיות. צפי רווחים של בין 4-8% שנתית. ואחי - מה הוא בחר. נדמה כי אין צורך לפרט. בקרנות הון סיכון. הפקיד הציג אופציות של רווחים בני עשרות ואף מאות אחוזים. אך ציין שכגודל הסיכון כך גודל הסיכון. הוא נדלק. לדבריו, מי שחושב בגדול, מרוויח בענק.

לא חלפו חודשים ספורים, כספו של אחי התאדה לגמרי. הוא נותר בלי אגורה לנחמה. כמה כואב. איך הוא הצטער. ואילו אני הרווחתי באותם חודשים ספורים קרוב לעשר אחוז. מאז ועד עתה לא נגעתי בכסף, הוא מושקע באותם אפיקים, כיום כשלושים שנה מאחור יותר, הסכום עומד על שש ספרות, והקידומת היא לא הספרה 1... הרווחתי הון בלי לעשות כלום.

הגעתי ליום נישואי כשיש לי חסכונות אישיים בסכום של 40,000 ₪ (חוץ מההשקעה בבורסה). רכשנו דירה בת ארבעה חדרים עם חצר גדולה בסכום של 400,000 ₪ באחד ה'פרויקטים' ששווקו באותם ימים. ההורים עזרו ככל שיכלו, אך היה חסר עדיין סכום של 150,000 ₪. חשבתי להשתמש בכספי החיסכון לרכישת הדירה, כך שאטול משכנתא בסכום של 110,000 ₪.

היה זה בשנת 1998, בעיצומו של משבר כלכלי עולמי שהחל ברוסיה ובאסיה. מדינת ישראל שחששה מברית משקיעים והיסחפות למשבר (כך הסביר הפקיד), הציעה קרנות אג"ח (אגרות חוב) ל-10 שנים, ברווח של 14% שנתית. מאידך, סך הריבית על הלוואת המשכנתא עמד על כ-4%.

שאלתי את הפקיד, אם כך, מדוע שלא אטול הלוואה גדולה יותר, ואפקיד את כסף ההלוואה ברכישת האג"ח הממשלתיות, כך ארוויח 10% בלי לעשות כלום. הוא השיב, אכן נכון. אתה יכול לעשות כך. מדובר בסיכון נמוך מאוד.

זה מה שעשיתי. לוויית מהבנק 300,000 ₪, הכסף נכנס לי לחשבון. עליתי לקומה השניה, נגשתי לפקיד ההשקעות, רכשתי אג"חים בסכום של 200,000 ₪. בתום עשר השנים קיבלתי סכום של... לא יאומן... 740,000 ₪!!! רווח של 540,000 ₪!!!

איך זה יכול להיות. הן רווח של 14% מסכום של 200,000 הינו 28,000 ₪. גם אם נכפיל ב-10 שנים קיבלנו רווח של 280,000 ₪. איך הרווח הגיע ל-540,000 ₪. בגלל הריבית דריבית.

כלומר, אכן בשנה הראשונה הקרן עמדה על 200,000 ₪. אבל לאחר הרווח של השנה הראשונה, הרי הקרן הפכה להיות של 228,000 ₪, מה שגרם שהרווח השנתי יעמוד על קרוב ל-32,000 ₪. ובשנה השלישית הקרן כבר עמדה על כ-260,000 ₪, כך שהרווח גדל ועמד על 36,000 ₪.

מס השנה	סכום הקרן	רווח שנתי
1	200,000	28,000
2	228,000	31,920
3	259,920	36,389
4	296,309	41,483
5	337,792	47,291
6	385,083	53,912
7	438,995	61,459
8	500,454	70,064
9	570,517	79,872
10	650,390	91,055
סה"כ רווח		541,444

אמנם, כפי שציינתי, על ההלוואה הזו שילמתי ריבית של 4% שנתי. אך לאחר שחישבתי גיליתי שמדובר בסכום מצטבר של 43,000 ש"ח. כך שהרווח הנקי עומד על קרוב לחצי מיליון. וכל זה בלי לעשות כלום.

לא מדויק בלי לעשות כלום. עשיתי הרבה מאוד. למדתי באחד הכוללים הכי רציניים. השקעתי את ראשי ונשמתי בעמלה של תורה. לא זכור לי שהפסדתי אף לא סדר אחד בשביל השקעות אלו ואחרות שעשיתי. האם זה לא סייעתא דשמיא מיוחדת של עמלי תורה.

רעייתי עבדה בחינוך מיוחד. באותם ימים היה נחשב שהעובדות בתחום זה משתכרות סכום גבוה. גם אני קיבלתי מלגה נאה מהכולל. כך שסך ההכנסות היה מספיק לממן את ההוצאות החודשיות שלנו, שהיו מינימאליות, שילמנו את המשכנתא החודשית, ועוד נותר לנו סכום לחיסכון.

שנים ספורות לאחר הנישואין, יצאנו לחופשה משפחתית בדירה ששכרנו לכמה ימים בעיר חדרה. פגשתי בבית הכנסת ידיד נעורים שגר בעיר זו. תוך כדי שיחה הוא מספר שניתן לרכוש דירה אצלם בעיר, באזורים הפחות נחשבים, בניינים ישנים, במחיר של 250,000 ₪.

עלה בדעתי רעיון, למה שלא אקנה דירה נוספת. הן ניתן ליטול הלוואת משכנתא בסכום של כ-70% מערך הדירה. אוסיף את החסכונות שצברנו, עוד הלוואה קטנה שניטול, והנה יש לנו דירה להשכרה. ניצלתי את הזמן ששהינו במקום, שוחחתי עם מתווכים מקומיים, ומצאתי את הדירה המתאימה.

לא עבר זמן רב, העסקה הושלמה. היה צורך לבצע שיפוץ קטן בדירה. נעזרתי במתווך למציאת קבלן אמין. מאז ועד עתה הדירה מושכרת. כמעט ולא היו חודשים ללא שוכרים. המתווך מנהל את הדירה תמורת דמי שכירות של חודש אחד בשנה.

לדברי המתווך, דירה זו שווה כיום כ-850,000 ₪. כלומר רווח של 600,000 ₪, רק מעליית ערך הנכס, שלא לדבר על דמי השכירות שקיבלתי לאורך כל השנים המסתכמים במאות אלפי שקלים נוספים.

הייתי בדירה פעמיים בחיים. בפעם הראשונה כשבחנתי אותה לרכישה, ובפעם השניה כשבאתי לקבוע מזוזה לאחר השלמת השיפוץ. היא לא מעסיקה אותי כלל. הד"ש היחיד שאני מקבל עליה, אלו הרווחים שנכנסים לי לחשבון הבנק בלי לעשות דבר.

אולי לא תאמין, אבל במשך השנים, רכשתי עוד כמה דירות שכאלו. בחדרה ובערים נוספות, בחלקם לא הייתי אף לא פעם אחת. המתווך מאתר לי את הדירות, הוא מנהל אותם. הוא מיופה כוחי לחתום על חוזי השכירות, הוא גובה את הכספים, אליו פונים לתיקונים שוטפים. והכל תמורת חודש שכירות בשנה.

את המשכנתאות שנטלתי, סידרתי בכוחות עצמי בין השעות 8.30-9.00 בבוקר, את המסמכים שביקשו להגיש השגתי בשעות הצהריים. כך שסדר יומי כמעט ולא נפגע כלל. הידיעה שיש לי מניין דירות ברחבי הארץ לא מפריעה את שלותי. להיפך, היא מרגיעה אותי, ומיישבת את ליבי להגות ולעמול בתורה.

על אף איתנותי הפיננסית, אנחנו חיים בפשטות ובצניעות. ביתנו גדול ומרווח, אך לא מנקר עיניים. מרוהט ברהיטים שחלקם מלווים אותנו שנים רבות אותם קיבלנו בצעירותנו ביד שניה. אני נוהג ברכב מכובד, אך לא החדש והעדכני ביותר. ילדי לבושים בגדים נאים ויפים ברמה המקובלת והנהוגה בבתי רבים.

זכיתי לחתן שנים מילדי. החתונה היתה מכובדת ויפה, האוכל היה טעים והמוזיקה היתה נהדרת. כולם נהנו עד למאוד, אף שלא היה איזה 'וואהו' מיוחד בחתונה.

אין לי צורך ברמת חיים גבוהה יותר. רכישות אין סופיות של מותגים נבחרים לא מטעין אותי לא בשמחה, לא באושר. גם לא מכבד אותי. לא מעניין אותי ה'מה יגידו'. אני שמח על ההון שרכשתי ככלי שמסייע לי לשבת בשלווה על התורה והעבודה. החלום שמניע אותי, שיהיה בידי בעז"ה את כספי הנדוניה הנדרשים לזכות בחתנים תלמידי חכמים, בכלות צנועות ויראות, בנות תלמידי חכמים.

לא אתנגד אם אוכל לסייע גם לנכדי ואולי גם לניני להקים בתים של תורה.

ואחי. מה איתו? חבל ששאלת.

כמה עצוב לראות אותו. הוא עובד בפרך. שלש משרות במקביל. רעייתו עובדת כל שעה פנויה אפשרית. הם גרים בשכירות, לאחר שנאלצו למכור את ביתם עקב החובות הענקיים שהשתרגו על צווארם.

הוא נוהג ברכב מפואר מהמודל האחרון. הילדים שלו לבושים, במותגים הכי עדכניים. הבית שלו מרוהט ברהיטים הכל יד ראשונה, ומתעדכנים אחת לתקופה. אין מצב לעבור את 'בין הזמנים' בלי לצאת לחופשה משפחתית מורחבת באחד ממלונות היוקרה. הן הם עובדים כל כך קשה כל השנה.

אירס את בתו לא מכבר, התקשר אלי בבושת פנים אם אוכל לתת לו את דמי השדכנות. גם את זה לא היה לו. אין לו פרוטה בכיס. אני זוכה להעביר לו בכל חודש אלפי שקלים מכספי המעשרות שלי, אבל אלו מתאדים לו מיידית במינוס. בור בלי תחתית.

היכן התקיימה החתונה? באחד מאולמות היוקרה, בליווי תזמורת בת 7 כלים, מחיר כל מנה כמאתיים שקלים. רק הפרחים עלו כמה אלפי שקלים. היה בחתונה הזו הרבה 'וואהו'.

כפי הנראה, האורחים הרבים לא ישכחו את החתונה הזו הרבה זמן... לפחות עד למחרת בבוקר...

הצטרפו אלינו - היו שמחים

הפקידו את כספי חסכוניותכם בגמ"ח יד שמשון.

תזכו לברכת התורה על המקיימים מצוות הלוואה

יברככם ה' אלוקיכם בכל מעשיכם ובכל משלח ידיכם.

🏠 **משרד:** רחוב רשב"י 4, דירה 33. קומה 2. מודיעין עילית. כניסה ראשית מהחניה.

☎ **טלפון:** 08-9743095 📠 **פקס:** 08-9743096 @ **דוא"ל:** 9743095@gmail.com

זמני קבלת קהל: יום א': 13:15-14:00, 22:00-23:15 | יום ב': 22:00-23:15 | יום ד': 13:15-14:00, 22:00-23:15